

En ARGI

SSSSA,

Om

Celadon

Och des

Herdinna

Sjunges under en angenäm Melodie.

ÖRTHO, År 1764.

I.

Så Celadon gaf Frögderop,
Då han med sin Herdinna
Fant på ett Skrin uti en grop,
Nu skall du bli Grefwinna,
Och jag så stor och mächtig Man,
Att ingen själ tør knysa,
Min sann thet går ej längre an,
Att krypa i det tysta.

2.

Til nästa Riksdag låter jag
Mitt sköldemärke swåfwa,
Då skall jag gbra dunderslag,
Att Hus och Berg sku båfwa.

Far.

Fartwål min Hjord och tyfsta Fålt
I Trån och gamla stubbar,
Fartwål mitt Boo och usla Tålt,
Gemens Tomtegubbar.

3.

Jag är ej mer Er Celadon,
Nei annat må'n I weta
Hans Nåd Herr Celadondrion,
Wil jag här efter heta
Min Nymph hwad tycker du där om,
Du plår mig wara trogen,
Kom Melicerta fåra kom,
Nu är vår Lycka mogen.

4.

Ach Celadon hwem skulle trodt
Sad' Nymphen Melicerta,
Så mycket buller skulle bode
I ett så stilla hjerta?
Betänk vårt lugn och stilla bo,
Gack i tig sielf tilbaka.
Monarcher sucka för vår ro,
Men få den sällan smaka.

5. Nå

5.

Nå Melicerta fåra du,
Hwad wil ditt snack betyda
Du blir nu straxt en mächtig Fru,
Kom, kom, du måste lyda;
Men ett jag ber, när man oss spör,
Hwi werlden oss betager,
Så säg at jag det twungen gdr,
Och at eu mig bedrager.

6.

Du wet at sådant bbr en Man
Ståds på sin Hustru stylla,
Det står en flicka bättre an
Sin heders lystnad fylla.
Säg du när Folket hbr der på:
Vår ringhet gdr dig smärta,
Då wil jag sorgligt swara så?
Betänk dig Melicerta.

7.

Jag tlenar dig min Celadon,
I alt hwad dig behagar;
Men stackars Karl som ej är mån,
Om våra sälla dagar,

Wi

Vi lefwa ju ett Kongligt lif,
I våra tygla frokar,
Vi le åt ståtans tidsfördrif,
Och Högwälbörne tolar.

8.

Du räknar wist för ingen ting,
Att fri och glädd vara,
Hör alla Lunder rundt omkring,
På våra Toner svara.

Ej skakar onåd våra från
Och grumlar våra brunnar,
För oss ej bjas falska knän,
Ej heller smicker-munnar.

9.

Vårt namn är tygt och rätt och slätt
Men då kan thet bäst waktas,
Then oss förachtar ach! hur lätt
Kan then af oss förachtas.

Vår dag är från bekymmer fri,
Vår natt är full med nöje,
De storas fall gå wi förbi
Med et förachtligt löje.

10. I

10.

I vårt Palais man slipper fram,
För Klottlar och Drabanter,
Vi höra skrik af våra Lam,
Men ej af Suplicanter.
För höga miner, skarpa ord,
Stå wi ej ståds på nålar,
Vi dränka alla tungors mord,
I våra Nächter stalar.

11.

Vår Myll och Smultron stå oss bi,
När rangen gör oss franka,
Partiers wrede stilla wi,
När gröna årtar wanka,
I kamp med ägg wi döma rätt,
Hvem mer är fast i stolen,
Sanct Niclas eller Mahometh,
Jordflotet eller Solen.

12.

Ach Melicerta tig jag dörr,
Der intet högre wankar.
En själ i stoft mig ömsan gör,
Med så gemena tankar,

Nei

Nei hit med min beredda Katt,
Han skall Ducater hyfsa,
Hår up mitt skrin med all din skatt,
Jag wil i heder lyfsa.

13.

Wår Celadon slog locket opp,
Det gick förbrutan dyrkar,
Men tyft hwad blef wår Herdes
hopp,
Han fant der fyra fyrkar,
Jag ser sad' han at bladet wåns
Min Nymph, jag har gjordt illa,
Fårwål Er Råd och Excelens
Kom min Herdinna lilla.

